

Література:

1. Игнатов А.В. Анализ рентабельности продаж по видам товаров /А.В. Игнатов //Маркетинг в России и за рубежом. – 2004. - № 1. – С. 42 – 47.
2. Захарченко В. И. Взаимодействие систем финансового, управленческого и налогового учета /В.И. Захарченко // Ринкова економіка: сучасна теорія і практика управління – 2008. – Т. 11. - № 22. – С. 5–11.
3. Кузьменко С.М. Стратегічний менеджмент банку : [Навчальний посібник] /С.М. Кузьменко, Ф.І. Шпиг, І.В. Волошко. – Суми: Університетська книга, 2003. – С. 7334.
4. Шпиг Ф.І. Стратегія управління діяльністю комерційного банку /Ф.І. Шпиг, О.В. Деркач. – Львів: Біблос, 2000. – С. 124.

РОЗВИТОК ПОНЯТТЯ «ПІДПРИЄМНИЦТВО» У СУЧАСНИХ УМОВАХ

Дударєв О.А.

Викладач

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова (Одеса, Україна)

Проблема підприємництва у перехідних економіках є предметом підвищеної уваги економістів, соціологів, політологів та інших вчених. Суперечливий і складний процес розвитку і функціонування підприємництва в Україні потребує поглиблення досліджень за різноманітними його аспектами. Одним з цих аспектів є удосконалення класифікації. На нашу думку, найбільш адекватно сучасним умовам відповідає класифікація підприємництва за наступними рівнями: класичне, господарське, інноваційне, спекулятивне, вуличне.

Класичне підприємництво є найвищим елітарним шаром (типом) підприємництва. Істинних класичних підприємців у світі не так багато. При цьому ми вважаємо, що класичний підприємець не тотожний бізнесмену. І у цьому питанні ми згодні з американським вченим П. Друкером, який вважав, що не кожен бізнесмен є підприємцем [2]. Також правильно даний економіст не вважав капіталіста та інвестора підприємцями, так як вони не володіють важливою рисою підприємця (насамперед класичного) «вони намагаються створити, щось нове і відмінне від вже наявного, змінюють та перетворюють ціннісні установки».

Наступний тип підприємництва – господарське підприємництво. Це найбільш розповсюджений тип підприємництва. Основною відмінністю даного типу від класичного підприємництва є те, що йому не властиве інноваційне виробництво та створення нових комбінаційних факторів. Дані підприємці не є «першопроходцями», як класичні підприємці.

В останні роки набув поширення особливий вид підприємництва – інноваційний, який пов'язаний з численними ризиками, та направлений на отримання прибутку та збільшення вартості підприємства [3].

Далі продовжимо аналіз вже з нижчої ступені (типу) розвитку.

На наш погляд, спекулятивне підприємництво [1] (або бізнес) це найнижча стадія розвитку підприємництва. Досить часто спекулятивними підприємцями стають саме вуличні підприємці. (Вуличне підприємництво означає вимушеність індивіду стати підприємцем). Також до таких підприємців можна, і навіть необхідно, віднести незаконних підприємців (працюючих у не правовому полі). Особливостями спекулятивного підприємця є вибір найбільш легкої та прибуткової діяльності. Такий тип підприємництва вкрай рідко щось виробляє та займається в основному перепродажем або навіть банальною спекуляцією. Також такому типу властиві певні види діяльності на грані законності, часто пов'язані з введенням в оману клієнтів або наданням неякісних послуг, або навіть за межею законності.

При цьому нерідко у літературі розділяють поняття підприємництво і бізнес [2].

Існує протилежна точка зору, що підприємництво і бізнес є синонімами [1].

На наш погляд спекулятивне та господарське підприємництво можна назвати бізнесом, на відміну від класичного підприємництва, про що вже говорилось вище.

У підсумку ми вважаємо, що певні типи підприємництва можна вважати синонімами бізнесу, але не всі, таким чином автор приходять до висновку, що обидві протилежні точки зору мають право на існування, але нам все ж ближча позиція, що між підприємництвом і бізнесом існує певні відмінності.

Література:

1. Бусыгин А.В. Предпринимательство / А.В. Бусыгин. – М.: Дело, 2000. – 280 с.
2. Друкер П. Рынок: как выйти в лидеры. Практика и принципы /П. Друкер. – М. Бук Чембер Интернешнл, 1992. – 460 с.
3. Захарченко В.И. Социальная ответственность бизнеса и институциональные новации /В.И. Захарченко, О.В. Балахонова. – Винница: Винницкая газета, 2012. – 184 с.
4. Шумпетер Й. Теория экономического развития: [Пер. с нем.] / Й. Шумпетер. – М.: Прогресс, 1982. – 398 с.

ЯКІСТЬ ТА ОЦІНКА СТАТИСТИЧНИХ ДАНИХ ПРО ВИКОРИСТАННЯ ІКТ В ДОМАШНІХ ГОСПОДАРСТВАХ

Єршова О.Л.

Кандидат економічних наук, доцент

Національна академія статистики, обліку та аудиту Державної служби статистики України, почесний професор НАСОА (Київ, Україна)

Фахрутдінова О.В.

Доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри управління людськими ресурсами ФГАОУ ВПО "Казанський (Приволзький) федеральний університет" (Казань, Республіка Татарстан)

Зростання інфраструктури інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) та їх впровадження за останнє десятиліття призвело до збільшення попиту на точні і сумісні відомості та статистичні дані з ІКТ. Обстеження домогосподарств є важливим джерелом статистичних даних по ІКТ, оскільки вони дають неоціненну картину того, як і де люди отримують доступ до ІКТ і використовують їх, і допомагають оцінити, яким чином ІКТ впливають на життя людей. Дані, отримані на основі обстежень домогосподарств, потрібні для моніторингу національних і міжнародних цілей і завдань в галузі розвитку, пов'язаних з ІКТ.

Статистичні дані по ІКТ протягом багатьох років входили до порядку денного міжнародного статистичного співтовариства, і їм приділяється все більше уваги у зв'язку з впливом цих технологій на економіку та суспільство в цілому.

Основний принцип, який можна застосовувати до всіх аспектів проектування і проведення обстеження, полягає у важливості розуміння джерел помилки, щоб можна було звести її до мінімуму. Загалом, країни повинні прагнути, наскільки це можливо, зменшити помилку обстеження шляхом:

- використання правильно побудованих вибірок, що мають достатній обсяг для отримання достовірних даних (т. е. мають низьку ймовірність помилки для необхідних агрегованих величин);
- точного формулювання та тестування питань, а також їх послідовності;
- інтенсивної підготовки та перевірки обстежувачів, а також інших співробітників;
- зменшення, наскільки це можливо, частки осіб, що не відповіли на запитання;
- інтегрування засобів контролю якості, заснованих на комп'ютерних технологіях, в польові роботи;
- зведення до мінімуму помилок введення даних, редагування та інших помилок обробки даних.

На практиці часто має місце взаємозв'язок між помилкою вибірки та систематичної помилкою. Статистичний відділ ООН (СВООН) наводить приклад наявності менших розмірів вибірки та використання більш кваліфікованих обстежувачів [1]. Останнє дозволяє поліпшити процес управління, що, як очікується, зменшить систематичну помилку, включаючи системну помилку, виражену у відсутності відповідей. Однак для тієї чи іншої конкретної побудови вибірки, така стратегія призведе до збільшення помилки вибірки, оскільки остання пов'язана з об'ємом вибірки.

Оцінка якості даних в умовах обмежених ресурсів на обстеження метою кожного фахівця в галузі статистики має стати забезпечення високого рівня якості даних. Якість даних, як і все інше в умовах обмежених ресурсів, не безмежна. Так, наприклад, обсяг вибірки може